

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Blomstertørst

Citation: Michaëlis, Sophus: "Blomstertørst", i Michaëlis, Sophus: *Livets Fest*, 1900, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_05-shoot-workid60098.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Livets Fest

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

BLOMSTERTØRST

De aander sagte min Haand i Møde
og letter Øjnenes tunge Laag.
Omkring mig hvisker det nattebløde,
det aldrig tolkede Blomstersprog.

Og Rosenknoppernes Jomfrulæber
til Kys sig forme som halvt i Blund.
Men Luften snapper med røde Kæber
den graadigt aabnede Torskemund.

Lobelia-Øjne i Himmeltanker
tilblinke mildt mig et mørkt Godnat.
Men Liljens Hjerter i Oprør banker,
og Primlen sukker i sin Rabat.

Et Kald af Dufte fra alle Planter,
der forme Frugter og Blomstervoks —
det kalder paa mig fra alle Kanter,
men højest raaber den hvide Floks.

76

De mange Blomster vil ikke tie
og ikke sove, men drikke først.
De spæde Munde vil have Die,
i Duft de taler om deres Tørst.

Ja ja, jeg kommer, jeg skal jer vande,
jeg stænker Duggen i Straaler ud
Se her, her har jeg min fulde Kande,
det regner ud af dens Brusetud.

De suger Væde med søde Munde,
de drikker, drikker i dybe Kluk,
de lukker ind i de dunkle Grunde
min Kandes brusende stærke Dugg.

De skælver sagte min Haand i Møde
og letter Øjnenes tunge Laag.
I Regnen hvisker det nattebløde,
det aldrig tolkede Blomstersprog.